

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Equitio abbate. Cap[itulum]. xcvi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sc̄tis quorū certa dies cele. igno. Fo. cccviiij.

didit vitū: nec falsitatis incurrit peccatum. Postq̄ autē abbas ille decessit libertinus eidē in regimine abbacie successit. Qui dum die q̄dā pro utilitate monasterij iter ageret: eidē quidā elar ida gorbōz comes obtinuit. At dei seruus ex caballo suo ab hoibus illis deiectus: iumētī dantū libēter ferēs: etiā flagellū: quod tenebat: raptōibus obtulit: et statim se in orationē dedit. Cursu autē rapido predicti ducis exercitus ad flūmīum vulturū deuenit: ibiqz dū singuli equos suos hastis tudentes: calcariibus cruentantes nullo modo obtinere poterāt: vt equi moueri possent: sed aquā flūmīnis tangere q̄si mortis precipitium pertimescebat: donec vno ipsorum ceteros informant cognouerunt: qz et culpa: quā dei seruo in via tulerant: talia sibi dispēdia tolerabant. Qui statim reuersi libertinū orantē inueniunt: eiqz equum eius obtulerūt. Ille vō caballo opus non habere respōdebat. At illi descēdentes cum in equo eius quasi inuitum reposuerunt: et qz retro cessissent: equi illorū alueum flūmīnis velocitate transierunt. Eodē tempore in partibus campanie quidā bucylinus cum fracijs venit. Sed dum rumor de cenobio libertini exisset: q̄ abbas pecūnias multas haberet. Ingressi franci oratorū seruientes libertinū querebat: vbi ille orans prostratus iacebat: in ipsum quoqz ingredientes impingebat: etiāqz presentē videre nequibant. Sicqz sua cecitate frustrati a monasterio vacui sunt reuersi. Sanctus autem vir post vitā laudabilem quiet in christo. Hec gregorius primo dialogo. capitulo secundo.

De sancto Equitio abbate. Cap. xvi.

Quitius abbas in valerie ciuitatis prius claruit: qui multorū monasteriorum pater fuit. Qui etiā dum adhuc iuuenis acri certamine carnis tentaret: et in hac re ab omnipotenti deo remediū cōtinuis precibus quereret. Noctē quadā assistente angelo eum uisari se vidit: cuiusqz visioni appuit: q̄ oēm motū et genitalibus ei? abscederet. Atqz eo tpe ita alienus extitit a rētatione: ac si serū nō hēret in corpore. Et extime sicut antea viris sic cepit et feminis hēsse: nec tamē discipulos admonere cessabat: ne se ipsius exēplo in hac re facile crederēt: et casuri tentarent donū: qd nō accipissent. Quodam vō tpe quidā basilius magus a roma fugiens in habitu monachi: valeriā petijt: et pergens ad castorū ep̄s amiterne ciuitatis ab eo obtinuit: vt ipsum eq̄tio abbati cōmitteret: ad socianduz monasterio illius cōmendaret. Equitius autē ep̄o pro hoc instate respōdebat: q̄ illū quem ipse sibi

cōmendabat nō monachum sed diabolu esse videbat. Cum autē ep̄o diceret: q̄ abbas occasione quereret: ne sibi petita prestaret. Vir dñi iterū protestatur: q̄ quale illū dixerat: tale agnoscebat. Sed ne se velle obedire ep̄s existimaret: insa ipsius facere paratus est. Susceptus itaqz ille in monasterio est. Sed non post multos dies discedente abbate longius: cōrigit: vt in monasterio virginū: cui eq̄tius per ar: quēdā illaz speciosissima febr̄ib? arrepta clamaret se continuo morturā nisi basilius monachus veniret: et p̄ eius curationis remediū salutē sibi redderet. Sed cū in absentia abbatis nullus ad cōgregationē virginū auderet accedere: missus repete ē et dei famulo nunciatū. Quo audito vir dñi dedignatus dicebat: q̄ vtiqz illū nō monachū sed diabolu eē predixerat. Mandauitqz ip̄m de cella fratrum expelli. De ancillavo dei predicti nūchs: q̄ ex illa hora neqz eēt decetero febr̄ib? laboratura: neqz basilii questura. Regressi autē monachi eadēqz hora salutē virginū restituta: qua sanctus dixerat cognouerunt et basilii de monasterio continuo reppulerunt. Qui repulsus dixit: frequēter cellulā equitij magicis artib? in aere suspēdisset: nec tamē eorū quēpiā ledere potuisset. Qui et postmodū i vbe roma zelo fidei a xp̄ianis igne crematus est. Quēdā monialis monasterij facti horū ingressa lauceā cōspiciēs occupiuit: eāqz signo crucis oblita bndicere auide morozdit: s; p̄tin? a diabolo arrepta rērata cecidit. Ad dū eq̄tio nūciatū eēt: ille cōcit? venit: et vt ab ea demō abscederet cū indignatōe p̄cepit. Qui primo ab ea exiuit: nec ea ultra p̄rigere p̄ualuit. Cū autē die q̄dā felix abbas cenobij castorū: qd itra menia vrbis sitū ē familiariter qdāmodo q̄si redargueret: eo p̄sa crū ordinē nō hns nulla licētia a sumo p̄tifi ce obēcta: vbiqz p̄dicādo discurreret: cōpulsus vir sc̄tis qualiter licentiam accepisset eidem indicauit: dicens se ipsum etiam secum p̄dicta aliq̄ tractasse. Sed nocte qdā speciosus iuuenis ad eū accesserat: atqz medicinale ferramētū in os eius posuerat: et vt ad predictū egrederetur: deiceps ex parte dei mādauerat. Et ex illo die etiā si voluisset tacere non potuisset. Hic in vestibus vilis atqz despectus apparere studebat: et quoties ad alia loca tēdebat: iumento viliori oibus: quod in cella repperiri posset: insidebat. In quo etiā capistro pro freno: et veruētū pellibus p̄ sella vtebatur. Sacros codices in sacculis pelliceis dextro leuoqz latere secū portabat: et q̄cumqz peruenisset scripturaz fontē ap̄iebat. Cū autē fama predicationis illius vndiqz discurreret: clerici quidam romani summo pontifici sunt conquesti: q̄ quidam vir rusticus auctoritatē sibi predicandi arripuisset: et

officiū apostolici indoctus sibi usurpare p̄sumeret. Ad quorū suggestione iulianū quēdam defensorē misit: vt equitius ad romana vbez duceret: ⁊ qua rōne p̄missa attēaret cognoscere: mādauit tamen: vt honore ei exhibitio nulla pro: sus iniuriā pateretur. Qui festine ad monasteriū venies eodē absente frēs scribentes repperit: ⁊ vbi abbas esset inquisiuit. Illiq; responderūt: q̄ in valle cenobio subiacēte fenū cecabat. Visitq; ad eū iulianus puerum suū cōtumacē ⁊ supbū: cur vir ipse poterat dominari vt abbate ad se celeritate p̄duceret. Perrexit puer ⁊ q̄s eēt abbas ab alijs quesuit. Dorq; vt audiuit quis esset: adhuc lōge postus ad eū vadēs: inensō timore: cor reptus cepit lacessere. Ita vt gressus vir eum possent portare: veniesq; ad virū dei: ad genua illius procidit: suūq; dnm ipsi occurrisse nūciauit. Abbas vō illi mādauit: vt fenū se ctum leuaret: ⁊ pabulū iumētis in quibus venarā deferret: ipseq; imediate post euz opere cōpleto veniret. Quod dū puer fecisset: et iulianus puerū cū fenno venientē cōspexisset. Fratus eū increpauit: q̄ miserat illū hominē ducere nō fenū baiulare. Sed dū puer eq̄tū post se venientē dno suo ostēdisset: vidēs euz iulianus ex habitu desperit: ⁊ qualiter illum p̄teruis verbis alloqui deberet: cogitare cepit: vt autē seruius dei cōtinuus affuit intolērabilis pauor: iuliani animū inuasit: ⁊ humiliatus ad pedes eius procidit: ⁊ quia apostolicus ipsum videre vellet: vix mansucta lingua exposuit. Quod audies equitius gratias deo egit: q̄ se per summū p̄tifice supna gr̄a visitasset: statimq; mādauit iumenta ad iter arripientiū parari. Lūq; iulianus se illo die nō posse exire ex lassitudine diceret. Abbas se i hoc cōtristari respōdit: p̄dicens q̄ si die ipsa non exirēt: nec in erastinū ire possent. Sicq; eadē nocte iulianus ex lassitudine in monasterio quieuit. Factoq; lucis crepusculo equo in cursu ad modū fatigato puer ad iulianum cū epistola venit: in qua papa sibi mādauit: ne seruum dei de monasterio mouere vel exire vllatenus faceret. Lū aut ille requireret: cur sumā esset mutata: cognouit q̄ nocte eadē qua ipse illuc missus fuerat per visum p̄tifer extitit vehemēter exterritus: cur ad exhibēdū virū dei mittere p̄sumpsisset. Tūc iulian⁹ surrexit: ⁊ se abbas ofouibus cōmēdauit: atq; ne decetero fatigaret ex parte pape p̄cepit. Quod audies ille cōtristatus est: ⁊ que p̄dixerat vera nūc cōtigitisse p̄bauit: q̄ si die p̄cedente nō statū pergerēt iā pergere minime liceret. Et executorē suū cū summa cbaritate aliquatūlū secū detinuit: ipsiq; plurimū honoratū ad summū pontificē remisit. Qui et plenus seritate in pace quieuit. Rusticus quidā sup sepulchrū eius arcaz cū frumento

posuerat: nec qualis vir ibidem iaceret p̄pendere curauit. Sed repente turbo celiū factus: rebus illic oibus in sua stabilitate manētibus: arca superposita cum grano extulit lōgeq; piccit. Tandem p̄uincia valer̄e longobardis intraribus monachi ex cenobio illo ad sepulchrū viri sancti in oratorio positum confugerunt. Longobardi vō seientes oratorium ingressi: ceperūt monachos foras trahere: vt eos aut tormentis afficerent: aut gladijs necarent. Quorū dum vnus ingenuisset: ⁊ sanctum equitiū ad sui defensionem aduocasset: protinus longobardos spiritus imundus inuasit: qui cornūtes ad terram tam diū verari simt: donec ceteri foras existerentes cognoscerent: quatenus locus sacri temerare vltorius non auderēt. hec gregorius p̄mo dialogorum capitulo quarto.

De scto Nonoso abbate.

Cap. cxiij.

Nonosus prepositus siue prior fuit cuiusdam monasterij: qd in foractis mōte sitū est: qui sub asperrimo eiusdē cenobij abbate degebat: sed ei⁹ mores mira sepe equanimitate tolerabat: sicq; fratrib⁹ in mansuetudine p̄ceerat: vt patris sepius iracundiam ex humilitate mitigaret. Quia vō monasteriū in sumo mōtis cacumine sitū est: ad quēlibet paruum hortū fratribus colendum: nulla planicies patebat. Sed vnus locus breuis in latere mōtis erat: quem ingentis sari moles egredies ab vna parte occupabat. Lū autē die quadam nonosus cogitaret: q̄ salte; ad olera nutrienda locus idem aptus esset: si ipsum moles illa non teneret: quā ⁊ hūquag; ta boū paria mouere nō potuissent: nocturno se illic silentio orationē dedit. Lū mane facto ad eundē locū fratres venerūt: ⁊ inuenerunt molē tāte magnitudinis inde lōgius recessisse suoq; discessu largū fratribus spatij dimississe. Alio quoq; tēpore dū nonosus lapides vitreas in oratorio laiare: vna ex ei⁹ manibus cecidit: ⁊ per partes inumeras confracta dissiluit. Qui furorē abbas nimum timēs lapidis fragmentaq; colligēs: corā altari prostratus orauit. Et erurgēs sanā lapidē reppit: quā antea timēs p̄ fragmenta colligē. Lū in cenobio oleū vetus defecisset: ⁊ colligēde oliue tēpus incuberet: sed fructus in oliuis nullus appareret: mādauit abbas fratribus vt in colligēdis oliuis ad exhibēda extraneis opera pergerent: vt vel saltē de mercede operis aliquatūlū olei deponarēt. Quod vir domini fieri cum magna humilitate prohibuit: ne ex hoc fratres exentes: dū olei lucra querūt: dānum animarū paterentur. Quasq; paucas: que in monasterij arborib⁹ apparebat: colligi p̄cepit: ⁊ i pilo missas